

tydeník

Kroměřížska

ÚTERÝ 8. BŘEZNA 2022 / Ročník 21 / číslo 10 / Cena 22 Kč (pro předplatitele 19 Kč)

ka.
ov-
gic-
ho

8. BŘEZNA 2022
TÝDENÍK KROMĚŘÍŽSKA

SPOLEČNOST / ZPRAVODAJSTVÍ

Následky distanční výuky a izolace si některé děti ponesou ještě dlouho

POČÍTAČ – DOBRÝ SLUHA, ALE ZLÝ PÁN?

Během omezení se děti nemohly věnovat svým zájmům, trávily tak hodně hodin u počítače či mobilu. U řady z nich se začala vyvíjet i závislost na těchto médiích. Svou zkušenost popisuje i matka třináctiletého Matěje: „Syn je v pubertě a nějaké společné rodinné vycházky či deskové hry ho nebavily. Do sportovních kroužků ani za kamarády chodit nemohl, a tak se jeho nejlepším přítelem stal počítač. Teď po rozvolnění už ho sport tak moc nezajímá, stále by jen zíral do monitoru. Když mu počítač zakážu, jsou doma scény...“ zoufá si matka.

ODBORNÍCI POMÁHAJÍ, ALE DŮLEŽITÝ JE POSTOJ RODIČŮ

Region (trn) – Nejtvrdší lockdown už má snad Česká republika za sebou. Jednou z jeho součástí byla i celoplošná distanční výuka ve školách. Avšak ani v těchto dnech se v řadě škol nevyučuje standardně, běžný chod ochromují změny v rozvrhu či ředitelská volna kvůli onemocnění a karanténám učitelů, někde se dokonce museli načas k distanční výuce vrátit. Část dětí si tak stále nese následky izolace v podobě narušených vztahů s vrstevníky, zaostávání v učivu či závislosti na digitálních technologiích.

COVIDOVÍ SAMOTÁŘI

Zejména děti a mladí lidé nesli těžce nucenou izolaci, během níž se nemohli stýkat se svými vrstevníky. O některé kamarády dokonce přišli, přerušena přátelství nenavázali a nyní se cítí osaměle. „Těsně před prvním uzavřením škol byla naše třída na lyžařském výcviku. Užili jsme si skvělý týden, kromě lyžování jsme hráli i různé hry, byla legrace a vztahy v třídním kolektivu byly prostě super,“ vzpomíná Tadeáš. Několik dní po návratu Tadeášovy třídy z hor nastala dlouhá distanční výuka. „Rok a půl jsme se pořádně neviděli. Nemohli jsme se potkávat ani jsme se nenavštěvovali. Teď je sice zase volný pohyb, ale už nějak nikdo nemá zájem chodit ven, všichni sedí doma, zase u těch počítačů...“ posteskl si Tadeáš.

VÝKYVY NÁLAD A NEZVLÁDNUTÝ STRES

Podobných případů si všimá i učitelka ve Středisku výchovné péče Rodinného centra Kroměříž Petra Býma: „Některé děti, které docházejí k nám do střediska, se mimo jiné potýkají s problémy, které plynou i z úzu mediálních technologií,“ popisuje pedagožka. Jde o nadměrné užívání počítačové a mobilní techniky spojené s omezením osobního života a trávení volného času v prostoru sociálních sítí. Je velmi pravděpodobné, že tyto obtíže u některých mohla nastartovat či prohloubit i online výuka a covidová opatření, která omezila volný pohyb a setkávání lidí na minimum. Špatné návyky se snažíme odstraňovat primárně v odpoledních činnostech, ale na psychohygienu a zdravý životní styl dbáme i v rámci výuky. Ve výuce matematiky a českého jazyka využíváme didaktické, deskové hry. Často se stává, že žáci chtějí ve hře pokračovat i o velké přestávce a na mobilní telefon si ani nevzpomenou,“ nabízí řešení Petra Býma a její kolegyně Lucie Hopianová upozorňuje na důležitou roli rodičů: „U některých dětí se objevovaly

i poruchy v chování a nadměrného užívání počítačů, hraní nevhodných her. Přichází potom jakási citová plochost, někdy i sklony k agresivnímu chování. Je smutné, že někteří rodiče ani nevědí, jaké hry jejich děti hrají. Existují i hry využívané v rozumné míře, mají i kladný vliv na vývoj

velké mezery ve výuce a nedaří se jim je dohnat. Svě o tom ví i Alice, matka jedenáctileté Kláry: „Dcera byla doma u počítače často nesoustředěná, nezapojovala se do výuky, dokonce si občas místo online hodiny hrála počítačové hry. Znamky se jí zhoršily a přibýly i neomluvené hodiny,“ popisuje Alice. Sama kvůli svému zaměstnání nemohla na dceru soustavně dohlížet, otec se o Klářiny studijní výsledky nezajímal téměř vůbec. „V prvním pololetí nového školního roku se sice Klára více snažila, ale pořádku to není ono – jedničkárka z ní už asi nebude. Ale co je horší, ztratila pravidelné návyky a stále se je nedaří obnovit. Místo učení by si chtěla hrát na počítači. Myslím si, že je to velká chyba, že byly děti kvůli vládním opatřením k počítačům připoutané tak dlouho...“ lituje Alice.

dítě-
te,
podporují rozvoj logiky, schopnost orientace, koordinace očí a rukou, koncentrace apod. Rodiče mají předcházet tomu, aby dítě dávalo přednost vysedávání u počítače před zdravými aktivitami.“

ZTRÁTA PRAVIDELNÝCH NÁVYKŮ

Díky distanční výuce a současným častým karanténám mají některé z dětí

ŠPATNÉ VYBAVENÍ, NEDOSTATEČNÉ ZNALOSTI

„Při naší práci jsme také přímo v rodinách viděli, že některé neměly ani

potřebné vybavení pro online školní výuku svých dětí, například někde byly v rodině tři děti různého školního věku a každému z nich začínala online výuka se svojí třídou ve stejný čas, ale v rodině měli jen jeden počítač. Anebo byly rodiny, které počítačové vybavení neměly vůbec,“ přibližuje situaci lockdownu sociální pracovnice Rodinného centra K. Skácelová. Těmto rodinám centrum ve spolupráci s Nadací Naše dítě a společností Innoogy Česká republika pro děti věnovala notebooky. Úskalí distanční výuky zaznamenala i její kolegyně Lucie Raková: „Někdy rodiče řešili potíže s distanční výukou u dětí, kdy neměli dostatečné znalosti v některých předmětech. Nedočkali tak dětem s učením pomoci. U některých dětí rodiče pozorovali časté změny nálad a úzkostí, dětem chyběl běžný režim ve škole, klasická výuka i osobní kontakty se spolužáky a kamarády a někdy i postupně ztráceli motivaci k učení.“ Nejmarkantnější potíže měli žáci z 1. stupně, kdy jim také chyběly elementární znalosti z matematiky, českého jazyka a prvouky. Distanční výuka v kombinaci se špatnou sociální situací rodin nebyla jednoduchá, některé žáky z nejnižších ročníků bylo třeba v Rodinném centru naučit elementárními znalostem – čtení, psaní, počítání tak, aby mohli navázat na učivo stávajícího ročníku.

Změn v chování dětí všimají i odborníci: „Další maminka si posteskla, že po návratu z distanční školní výuky zpět do prezenční výuky se dcera do škol již tolik netěšila, nevyhledávala osobní kontakt s spolužáky, měla problémy vyjadřováním a trávila častěji na sociálních sítích,“ popisuje pracovnice v sociálních službách Eva Holotíková. Pedagožka Lucie Hopianová doplňuje: „V době covidové se také někdy objevovaly různé psychické obtíže i nadměrný stres jak u dětí, tak u dospělých. Chování rodičů se jednoznačně přenáší na děti, které citlivě reagují na jakékoliv výkyvy nálad člověka ze svého nejbližšího okolí. Děti potřebují přístup, který jim dodá potřebný pocit opory a bezpečí. A neťakový, který v nich vyvolává úzkost a nejistotu. Nevládnutý stres se může u dítěte projevat různě. Děti nerozumějí svým vlastním emocím a tomu, co se děje,“ upozorňuje pedagožka.

KAM SI ZAJÍT PRO POMOC

Rodiče jsou těmi prvními, na které by se dítě mělo s důvěrou obrátit, pokud pocítí problémy, úzkosti či nejistotu. Pokud jsou potíže vážné a je třeba odborného zásahu, lidé by se neměli stydět požádat o pomoc. Dětem i jejich rodičům pomáhají například právě psychologové a speciální pedagogové ze Střediska výchovné péče – Rodinného centra v Kroměříži.

